

A hagyományoknak megfelelően idén is közöljük a nyári matematikai diákolimpia feladatainak a megoldását úgy, ahogyan a legilletékesebbek, a magyar csapat tagjai leírták. Közreműködésüket köszönjük, és ezúton is gratulálunk eredményeikhez.

A szerk.

1. A Γ_1 és Γ_2 körök az M és N pontokban metszik egymást.

Legyen ℓ a Γ_1 és Γ_2 köröknek az a közös érintője, amelyre teljesül, hogy M közelebb van ℓ -hez, mint N . Érintse ℓ Γ_1 -et az A és Γ_2 -t a B pontban. Legyen az M -en átmenő, ℓ -vel párhuzamos egyenes másik metszéspontja a Γ_1 körrel C , a Γ_2 körrel pedig D .

A CA és DB egyenesek metszéspontja legyen E ; az AN és CD egyenesek metszéspontja legyen P ; a BN és CD egyeneseké pedig legyen Q .

Bizonyítsuk be, hogy $EP = EQ$.

Megoldás. Tekintsük az ábrát, jelölje F az AB és MN egyenesek metszéspontját. Mivel F rajta van az MN hatványvonalon, az F pontból a Γ_1 és Γ_2 körökhöz húzott érintőszakaszok hossza egyenlő. Ezek az érintőszakaszok az FA , illetve FB , így $FA = FB$.

1. ábra

Továbbá a párhuzamos szelők tétele szerint ($PQ \parallel AB$):

$$\frac{MP}{MQ} = \frac{FA}{FB} = 1, \quad \text{vagyis} \quad MP = MQ.$$

Másrészt, $AB \parallel CD$ miatt $EAB \sphericalangle = ECD \sphericalangle$, valamint a kerületi és érintőszárú kerületi szögek egyenlőségéből $ECD \sphericalangle = BAM \sphericalangle$. Következésképpen $EAB \sphericalangle = BAM \sphericalangle$, és hasonlóan kapjuk, hogy $EBA \sphericalangle = ABM \sphericalangle$.

Ezekből viszont az következik, hogy az $AMBE$ négyszög deltoid. Emiatt $EM \perp AB$, azaz $EM \perp PQ$. És ezzel készen vagyunk, ugyanis az EMP és EMQ derékszögű háromszögek EM befogója közös, és a másik befogójuk is egyenlő ($MP = MQ$). Tehát egybevágó a két háromszög, amiből $EP = EQ$.

Harangi Viktor (Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn., 10., o.t.)

2. Legyenek a, b, c olyan pozitív valós számok, amelyekre $abc = 1$ teljesül. Bizonyítsuk be, hogy

$$\left(a - 1 + \frac{1}{b}\right) \left(b - 1 + \frac{1}{c}\right) \left(c - 1 + \frac{1}{a}\right) \leq 1.$$

Megoldás. Ha a 3 szorzótényező közül egy vagy három negatív, akkor a szorzat negatív, vagyis kisebb 1-nél. Ha valamelyik tényező 0, akkor a szorzat is 0, szintén kisebb 1-nél. Pontosan két tényező nem lehet negatív, mert ha például $a - 1 + \frac{1}{b} < 0$ és $b - 1 + \frac{1}{c} < 0$ lenne, akkor az összegük

$$0 > a - 1 + \frac{1}{b} + b - 1 + \frac{1}{c} = \left(b - 2 + \frac{1}{b}\right) + a + \frac{1}{c} = \frac{(b-1)^2}{b} + a + \frac{1}{c} > 0,$$

mert $a, b, c > 0$, ez nem lehet.

Tehát az az eset marad, amikor mindhárom szorzótényező pozitív.

$$\begin{aligned} \left(a - 1 + \frac{1}{b}\right) \left(b - 1 + \frac{1}{c}\right) &= ab - a + \frac{a}{c} - b + 1 - \frac{1}{c} + 1 - \frac{1}{b} + \frac{1}{bc} = \\ &= \frac{1}{c} - a + \frac{a}{c} - b + 1 - \frac{1}{c} + 1 - \frac{1}{b} + a = \frac{a}{c} - b + 2 - \frac{1}{b} = \frac{a}{c} - \frac{(b-1)^2}{b} \leq \frac{a}{c}, \end{aligned}$$

ugyanígy a másik 2-2 tényezőre. Mindhárom tényező pozitív, tehát

$$\begin{aligned} &\left(a - 1 + \frac{1}{b}\right) \left(b - 1 + \frac{1}{c}\right) \left(c - 1 + \frac{1}{a}\right) = \\ &= \sqrt{\left(a - 1 + \frac{1}{b}\right) \left(b - 1 + \frac{1}{c}\right)} \sqrt{\left(b - 1 + \frac{1}{c}\right) \left(c - 1 + \frac{1}{a}\right)} \sqrt{\left(c - 1 + \frac{1}{a}\right) \left(a - 1 + \frac{1}{b}\right)} \leq \\ &\leq \sqrt{\frac{a}{c}} \sqrt{\frac{b}{a}} \sqrt{\frac{c}{b}} = 1, \end{aligned}$$

ezt akartuk bizonyítani.

Győri Nikolett (Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn., 12. o.t.)

3. Legyen $n \geq 2$ pozitív egész szám. A kiinduló állásban n bolha ül egy vízszintes egyenesen, nem mind ugyanabban a pontban.

Egy λ pozitív valós számra definiáljunk egy lépést a következőképpen:

válasszunk ki két bolhát, amelyek az A és B pontokban ülnek, ahol A balra van B -től;

ugorjon az A -n lévő bolha az egyenesnek abba a C pontjába, ami jobbra van B -től, és amelyre $BC/AB = \lambda$ teljesül.

Határozzuk meg az összes olyan λ értéket, amelyre teljesül, hogy akárhogyan választva az M pontot az egyenesen, és akárhogyan választva az n bolha kiindulási pozícióját, létezik lépéseknek egy olyan véges sorozata, amelyek végrehajtása után az összes bolha M -től jobbra helyezkedik el.

Megoldás. Az egyszerűség kedvéért nevezzük a bolhákat pontoknak. Először azt mutatjuk meg, hogy $\lambda \geq \frac{1}{n-1}$ re az állítás mindig igaz. Azt mutatjuk meg, hogy akármilyen messzire eljuthatnak a pontok, ha mindig a legbalra esővel átugorjuk a legjobbra esőt. Ebben az esetben egy mohó algoritmus eljuttatja a pontokat M -en túlra. Az első $n-1$ lépésben minden pont különböző helyre kerül, ezt tekinthetjük a továbbiakban kiindulólágyzatnak. Jelölje itt a szomszédos pontok közötti távolságot rendre d_1, d_2, \dots, d_{n-1} . Egy ugrás után az új távolságok: $d_2, d_3, \dots, d_{n-1}, (d_1 + d_2 + \dots + d_{n-1}) \cdot \lambda$. Mivel

$$(d_1 + d_2 + \dots + d_{n-1}) \cdot \lambda \geq \frac{d_1 + d_2 + \dots + d_{n-1}}{n-1} \geq \min(d_1, \dots, d_{n-1}),$$

azért a legkisebb távolság változatlan marad. Jelölje ezt d . A legjobbra fekvő pont így minden lépésben legalább d -vel jobbra kerül. Mivel $d > 0$, azért egy idő után akármilyen messzire eljut. Ezután $n-1$ lépésben a többi pont is M -en túlra jut, és ezt akartuk bizonyítani.

Most megmutatjuk, hogy ha $\lambda < \frac{1}{n-1}$, akkor semelyik kiindulólágyzatból sem lehet akármilyen messzire eljutni. Minden ponthoz rendeljünk hozzá ugyanis egy számot úgy, hogy az egyenest a számegyenesnek tekintjük. Legyen s_k

a k -edik lépés után a pontoknak megfelelő számok összege, w_k pedig a számok legnagyobbika. Nyilván $s_k \leq n \cdot w_k$. Ha bebizonyítanánk, hogy w_k korlátos, akkor készen lennénk, mert így egy pont sem juthatna át egy bizonyos M -en (a korláton) túlra. Ugorja át A a $(k+1)$ -edik lépésben B -t és ezzel kerüljön C -be. Az értelemszerű jelölésekkel ebből:

$$s_{k+1} = s_k + c - a, \quad c - b = \lambda(b - a),$$

ezt átrendezve $\lambda(c - a) = (1 + \lambda)(c - b)$. Tehát $s_{k+1} = s_k + \frac{1 + \lambda}{\lambda}(c - b)$.

Most igazoljuk, hogy

$$s_{k+1} - s_k = \frac{1 + \lambda}{\lambda}(c - b) \geq \frac{1 + \lambda}{\lambda}(w_{k+1} - w_k).$$

$b \leq w_k$, tehát ha $c \geq w_{k+1}$, akkor ez valóban igaz. Ha pedig $c < w_{k+1}$, akkor $w_{k+1} = w_k$, hiszen a legjobbra eső pont nem változhatott másra, mint c -re. Ekkor az egyenlőtlenség nyilvánvaló.

Tehát $s_{k+1} - s_k \geq \frac{1 + \lambda}{\lambda}(w_{k+1} - w_k)$. Vagyis $\frac{1 + \lambda}{\lambda} \cdot w_k - s_k \geq \frac{1 + \lambda}{\lambda} w_{k+1} - s_{k+1}$.

Mivel $\lambda < \frac{1}{n-1}$, azért $1 + \lambda > n\lambda$, amiből $\frac{1 + \lambda}{\lambda} - n > 0$. Legyen $\mu = \frac{1 + \lambda}{\lambda} - n$. Ekkor

$$\frac{1 + \lambda}{\lambda} \cdot w_k - s_k = \mu \cdot w_k + (n \cdot w_k - s_k) \geq \mu \cdot w_k,$$

Ezek szerint $w_k \leq \frac{\frac{1 + \lambda}{\lambda} \cdot w_1 - s_1}{\mu}$, tehát w_k korlátos, készen vagyunk.

Így a megoldás: $\lambda \geq \frac{1}{n-1}$.

Pálvölgyi Dömötör (Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn., 12. o.t.)

4. Egy bűvésznak száz kártyája van, amelyek 1-től 100-ig vannak számozva. Mindegyiket beleteszi három doboz – egy piros doboz, egy fehér doboz és egy kék doboz – valamelyikébe, olymódon, hogy mindegyik dobozban van legalább egy kártya.

A közönség egy tagja kiválaszt kettőt a három doboz közül, és mindegyikből kivesz egy kártyát, majd kihirdeti a kivett kártyákon lévő két szám összegét. Ennek az összegnek az ismeretében a bűvész meg tudja mondani, hogy melyik az a doboz, amiből nem vettek ki kártyát.

Hányféleképpen lehet a kártyákat a dobozokban úgy elhelyezni, hogy ez a mutatvány mindig sikerüljön? (Két elhelyezést különbözőnek tekintünk, ha van legalább egy kártya, ami másik dobozba kerül.)

Megoldás. Legyen a három doboz A , B és C .

$$A = \{a_1 < a_2 < \dots < a_k\}, B = \{b_1 < b_2 < \dots < b_l\}, C = \{c_1 < c_2 < \dots < c_m\}, \quad (k + l + m = 100).$$

Vegyük a következő összegeket:

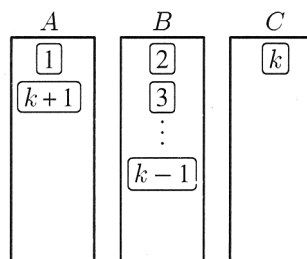
$$\{a_1 + b_1 < a_1 + b_2 < \dots < a_1 + b_l < a_2 + b_1 < \dots < a_k + b_l\} \{a_1 + c_1 < a_1 + c_2 < \dots < a_1 + c_m < a_2 + c_m < \dots < a_k + c_m\} \{b_1 +$$

(az egyenlőtlenségek az eredeti egyenlőtlenségekből következnek).

Mivel két csoportban nem lehet ugyanolyan összeg, azért van $k + l - 1 + k + m - 1 + l + m - 1 = 2(k + l + m) - 3 = 197$ különböző számunk. Az 1–100 számokból éppen ennyi, 197 különböző kéttagú összeg készíthető ($1 + 2 = 3, \dots, 99 + 100 = 199$), ezért az összes szám szerepel. Ezután esetvizsgálattal nézzük meg a lehetőségeket:

Kezdjük feltölteni a dobozokat. Vegyük észre, hogy mivel a 3 összeg létrejön, az 1 és a 2 kártya különböző dobozokba kerül. Ezt a két kártyát összesen hatféleképpen rendezhetjük el. Tegyük fel, hogy az 1 kártya az A , a 2 pedig a B dobozba került. A 3 kártya ezután nem kerülhet az A dobozba, ellenkező esetben ugyanis a 4 összeg nem jöhet létre. A 3 kártya tehát vagy a B dobozba került – ahová a 2 – vagy pedig az eddigi üres C dobozba. Azt állítjuk, hogy a további kártyák elhelyezése mindkét esetben egyértelmű.

1. eset (a 3 kártya a B dobozba kerül):

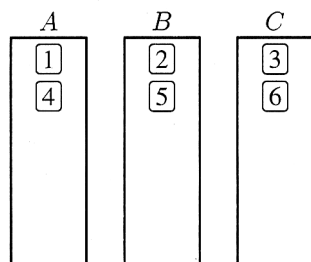

2. ábra

• a C doboz nem üres, így legyen a legkisebb C -beli kártya k . Ekkor $k + 1$ csak az A -ba kerülhet, hiszen különben $2 + k = (k + 1) + 1$, a bűvész nem tud dönteni.

Am ekkor $(k + 1) + 2 = k + 3$, a bűvész most sem tud dönteni, hacsak $k + 1$ kártya már egyáltalán nincsen. Így „nem létezhet” $k + 1$, tehát $k = 100$. Ekkor az A és C dobozban egy-egy kártya van, az 1, illetve a 100, a többiek a B dobozba kerülnek. Ez az elrendezés pedig nyilván megfelelő, így tehát hat esetet kaptunk.

2. eset (a 3 kártya a C dobozba kerül):

3. ábra

• $2 + 3 = 4 + 1$, $4 \in A$

$5 + 1 = 4 + 2$ tehát $5 \notin C$, és $5 + 2 = 4 + 3$, tehát $5 \notin A$. Így $5 \in B$. Hasonlóan

$6 + 1 = 4 + 3$, így $6 \notin B$, továbbá $6 + 2 = 5 + 3$, azért $6 \notin A$. Így csak $6 \in C$ lehetséges.

Az első sort elhagyva ezt „eljátszva” a második sorral kapjuk, hogy a számok 3-as maradék szerint vannak rendezve, és ez az elrendezés is tényleg jó lesz. Ez tehát további hat eset.

Így összesen 12 olyan elrendezés van, amikor mindig sikerülhet a mutatvány.

Vizer Máté (Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn., 12. o.t.)

5. Döntsük el, hogy létezik-e olyan n pozitív egész szám, amelyre teljesül, hogy n pontosan 2000 különböző prímszámmal osztható, és $2^n + 1$ osztható n -nel.

Megoldás. Belátjuk, hogy minden pozitív egész k -hoz található olyan pozitív egész n úgy, hogy $(2^n + 1)$ osztható n -nel, és n -nek pontosan k darab prímosztója van.

(Így $k = 2000$ -re is létezik ilyen n .)

k szerinti teljes indukcióval bizonyítjuk az állítást. $k = 1$ -re igaz: $9 \mid 2^9 + 1$.

$k = 2$ -re: $9 \cdot 19 \mid 2^{9 \cdot 19} + 1$.

Tegyük fel, hogy k -ra igaz ($k \geq 2$):

$$p_1^2 p_2 p_3 \dots p_k \mid 2^{p_1^2 p_2 p_3 \dots p_k} + 1, \quad p_1 = 3 < p_2 = 19 < p_3 < \dots < p_k.$$

Segéd-tétel. Ha $p > 3$ prím, akkor $(2^p + 1)$ -nek van p -nél nagyobb prímosztója.

Bizonyítás. Legyen a q a $(2^p + 1)$ -nek egy p -nél nem nagyobb prímosztója. Ekkor $q > 2$ és

$$2^p \equiv -1 \pmod{q}. \quad \text{Négyzetre emelve} \quad 2^{2p} \equiv 1 \pmod{q}.$$

A kis Fermat-tétel szerint $2^{q-1} \equiv 1 \pmod{q}$. Innen az euklideszi algoritmus alkalmazásával kapjuk, hogy $2^{(2p, q-1)} \equiv 1 \pmod{q}$. $p \mid q - 1$, mert $q - 1 < p$, így $(2p, q - 1) = 2$

$$2^2 = 4 \equiv 1 \pmod{q}, \quad \text{tehát } q = 3.$$

Másrészt $9 \nmid 2^p + 1$, mert egyébként $2^{2p} \equiv 1 \pmod{9}$ és $2^6 \equiv 1 \pmod{9}$ miatt $2^{(6, 2p)} \equiv 1 \pmod{9}$ az euklideszi algoritmus miatt, ami $2^2 \equiv 1 \pmod{9}$, és ez ellentmondás.

Ha tehát $(2^p + 1)$ -nek nincs p -nél nagyobb prímosztója, akkor $2^p + 1 \leq 3$, ami ellentmondás. Ezzel a segéd-tételt beláttuk.

Legyen ezután p_{k+1} a segéd-tétel szerinti prím, tehát $p_{k+1} > p_k$, és $p_{k+1} \mid 2^{p_k} + 1$.

$$2^{p_k} \equiv -1 \pmod{p_{k+1}}, \quad \text{és így } 2^{p_1^2 p_2 p_3 \dots p_k p_{k+1}} \equiv (-1)^{p_1^2 p_2 p_3 \dots p_k - 1} p_{k+1} = -1 \pmod{p_{k+1}}, \quad \text{azaz } p_{k+1} \mid 2^{p_1^2 p_2 p_3 \dots p_k p_{k+1}} + 1.$$

Másrészt az indukciós feltevés miatt $p_1^2 p_2 \dots p_k \mid 2^{p_1^2 p_2 \dots p_k} + 1$, tehát

$$2^{p_1^2 p_2 \dots p_k} \equiv -1 \pmod{p_1^2 p_2 \dots p_k}. \quad 2^{p_1^2 p_2 \dots p_k p_{k+1}} \equiv (-1)^{p_{k+1}} = -1 \pmod{p_1^2 p_2 \dots p_k}. \quad p_1^2 p_2 \dots p_k p_{k+1} \mid 2^{p_1^2 p_2 \dots p_k p_{k+1}} + 1,$$

mert $p_1^2 \cdot p_2 \cdot \dots \cdot p_k$ és p_{k+1} relatív prímek. Így $k + 1$ -re $n = p_1^2 \cdot p_2 \cdot \dots \cdot p_k \cdot p_{k+1}$ megfelelő, amivel az indukciós bizonyítást befejeztük.

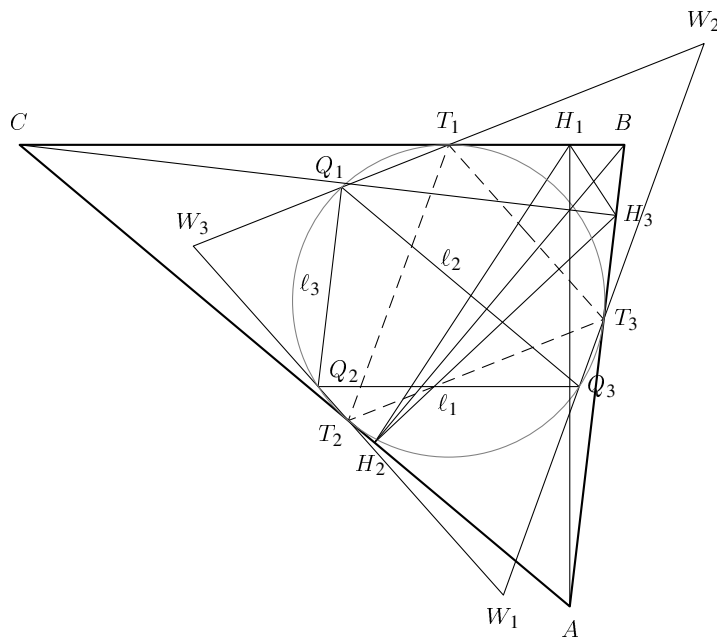
Zábrádi Gergely (Győr, Révai M. Gimn., 12. o.t.)

6. Legyenek AH_1, BH_2, CH_3 az ABC hegyesszögű háromszög magasságai. Az ABC háromszög beírt köre a BC, CA, AB oldalakat rendre a T_1, T_2, T_3 pontokban érinti. Legyenek az ℓ_1, ℓ_2 , illetve ℓ_3 egyenesek a H_2H_3, H_3H_1 , illetve H_1H_2 egyenesek tükörképei a T_2T_3, T_3T_1 , illetve T_1T_2 egyenesekre.

Bizonyítsuk be, hogy ℓ_1, ℓ_2, ℓ_3 egy olyan háromszöget határoznak meg, amelynek csúcsai az ABC háromszög beírt körén vannak.

Megoldás. Legyen $1 \leq i < j \leq 3$ esetén $\ell_i \cap \ell_j = Q_k$, ahol $\{i, j, k\} = \{1, 2, 3\}$. Belátjuk, hogy pl. Q_1Q_2 egyenese és AB egyenese párhuzamos. Ez éppen azt jelenti, hogy $\ell_3 \parallel AB$.

Irányított szögekkel fogunk számolni. $CAB \sphericalangle = \alpha$, $ABC \sphericalangle = \beta$, $BCA \sphericalangle = \gamma$. H_1H_2 -t BC -be¹ ($-\alpha$) szögű forgatás viszi ($H_2H_1C \sphericalangle = CAB \sphericalangle$, mert H_1H_2AB négyszög húrnégyszög: H_1 és H_2 rajta van az AB szakasz Thálesz-körén.)

4. ábra

T_1T_2 -t $\left(-\frac{\pi-\gamma}{2}\right)$ szögű forgatás viszi BC -be (a CT_1T_2 háromszög egyenlő szárú), így H_1H_2 -t T_1T_2 -be $(-\alpha) - \left(-\frac{\pi-\gamma}{2}\right)$ szögű forgatás viszi. H_1H_2 -t ℓ_3 -ba ennek kétszerese, $-2\alpha - (-\pi + \gamma) = \pi - 2\alpha - \gamma$ szögű forgatás viszi. Így ℓ_3 -at BC -be $-(\pi - 2\alpha - \gamma) + (-\alpha) = -\pi + \alpha + \gamma = -\beta$ szögű forgatás viszi, amivel állításunkat igazoltuk.

A Q_iT_i ($i = 1, 2, 3$) egyenesek a $W_1W_2W_3$ háromszöget határozzák meg.

Ezután a következőket látjuk be:

(i) A $W_1W_2W_3$ háromszög talpponti háromszöge a $Q_1Q_2Q_3$ háromszög.

(ii) A $W_1W_2W_3$ háromszög középvonalai a $T_1T_2T_3$ háromszöget adják.

(i) Egyszerűen adódik, hogy pl.: $H_1H_2B \sphericalangle = BH_2H_3 \sphericalangle = \frac{\pi}{2} - \beta$, ezért T_2 távolsága H_2H_1 -től és H_2H_3 -tól megegyezik. T_2 távolsága H_2H_1 -től és ℓ_3 -tól, illetve H_2H_3 -tól és ℓ_1 -től is ugyanakkora, azaz T_2 egyenlő távolságra van Q_2Q_1 és Q_2Q_3 -tól, így Q_2T_2 a $Q_1Q_2Q_3 \sphericalangle$ külső szögfelezője. Hasonló áll Q_3T_3 és Q_1T_1 esetén is. Emiatt (i) valóban fennáll.

(ii) Belátjuk, hogy pl. T_1T_2 egyenese párhuzamos W_1W_2 egyenesével, azaz Q_3T_3 -mal. (i) miatt Q_3T_3 a $Q_2Q_3Q_1$ szög külső szögfelezője, így mivel a $Q_1Q_2Q_3$ háromszög és az ABC háromszög egyállású és $Q_2Q_3Q_1 \sphericalangle = BCA \sphericalangle$, Q_3T_3 -at Q_3Q_2 -be $\left(-\frac{\pi-\gamma}{2}\right)$ szögű forgatás viszi. De láttuk, hogy T_1T_2 -t BC -be is $\left(-\frac{\pi-\gamma}{2}\right)$ szögű forgatás viszi. Tehát mivel BC és Q_3Q_2 párhuzamosak, T_1T_2 is párhuzamos Q_3T_3 -mal.

Így a $Q_1, Q_2, Q_3, H_1, H_2, H_3$ pontok rajta vannak a $W_1W_2W_3$ háromszög Feuerbach-körén, azaz egy körön vannak. Mivel a H_1, H_2, H_3 pontok éppen az ABC háromszög beírt körét határozzák meg, a bizonyítással készen vagyunk.

Gyenes Zoltán (Apáczai Cs. J. Gimn., 12. o.t.)

¹ Itt és a továbbiakban a szakaszok által meghatározott egyenesek forgatásáról van szó. A szerk.